

βολάκι (ναι, ελήφθησαν) Πέτρον Ριονοί (ε- λαβα ευχαριστήν) ό περι ου ερωτά, δέν εινε συνδρομητής; Ένδοξο Σούλι (θα δημοσιευθών προσεχώς) Κυπριακόν Πνεύμα (ναι μου στεί- λης απ' όλα) Πανούργον Όδυσσα (η περι η; ό λόγος επιστολή δέν ελήφθη) Αίματοβαμμένο Διαγνώκλαδο, Σεμνόν Μενεξεδάκι, κτλ. κτλ. Είς όσας επιστολάς, έλαβα μετά την 10ην Αύγουστου, ήπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Δύσεων Αύγουστου-Νοεμβρίου.

Αί λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι τῆς 4ης Ὀκτωβρίου. Ἀλλά καί περὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δέν θά ἔ- χουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

457. Δεξιόγυφος Ἄνεμος θερμός με ἄνηθ, Φίλε λύτα, συνηνώθη Καί τῆς Γερμανίας πόλις Σακουστή ἐφανερώθη. Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Ἐλευθερωτοῦ.

458. Συλλαβόγυφος Ὑψὸς τοῦ Νῆος τὸ πρῶτόν μου, Τὸ ἄλλο ἀρχαῖος θεός, Καί παριστᾷ τὸ σύνολον Πάν ἔτι ἔκαμε ὁ θεός. Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Ὀνειροπόλου τῶν Καλαμῶν.

459. Στοιχειόγυφος Ἐν γράμμα μόνον ἂν λείψῃ Ὅπως ἄλλου κ' ἱεροῦ, Ἀμέσως θά προκύψῃ Κατόπιος κράτους ἰσχυροῦ. Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Θαλασσοπόλι τοῦ Στάλου.

460. Αἶνιγμα Λίθος πολύτιμος τὸ ἀρσενικόν μου, Ἄνθος ὄραϊον τὸ θηλυκόν μου. Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

461. Γωνία. + * * * * = Ἡρώς ὁμηρικῆς. * * * * = Μούσα. * * * * = Ὅρος τῆς Βαλκανικῆς. * * * * = Καρπός. * * * * = Νομοθέτης. Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ἀρχαῖον θεόν. Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος Ναυάρχου.

462. Τρίγωνον. * * * * = Κράτος. * * * * = Θῆριον. * * * * = Πρόσωπον τῆς Π. Διαθήκης. * * * * = Διωνυτικόν. * * * * = Σύμφωνον. Καί καθέτως τὰ ἴδια. Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Νεαροῦ Ἐπαυραίου.

463. Ἀκροστιχίς ἐξ Ἀντιθέτων. Νὰ εὐρεθῶν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων ται-

αῦτα, ὥστε τάρχηκά των νὰ σχηματίζου πτη- νόν: Δυνατός, ἔσω, ἀτολμος, ναι, κατα- στρέφω.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ Πνεύματος. 464. Κρυπτογραφήμῶν. 1 2 3 4 5 6 7 = Σημεῖον δηλοῦν ποσόν. 2 6 3 1 = Καρποφόρον. 3 7 4 5 6 7 = Γεωγραφικός ὄρος. 4 1 2 2 6 7 = Προτέρημα. 5 1 2 3 1 = Ὄνομα γυναικείον. 6 7 3 2 3 7 = Θεός. 7 1 5 6 7 = Νῆσος. Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Σ. Ι. Μαυρυμιάλου.

465. Ἑλληποσύμφωνον. αει-η Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Εὐζωνάκι.

466. Γρίφος. tv tv M π h ὑπ' tv tv Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Νέου Ἑλλήνου.

ΛΥΣΕΙΣ τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 24 καὶ 25

288. Ἐλεονόρα (ἔλαιον, ὄρα).—289. Ὅβις-ὀ- βίς.—291. Ἄδωνις (ἄδω-ν-εἰς). 291. ΧΑΛΚΙΣ 292. I - A - BA A X A I A A - BA - NA Λ A O C BA - NA - NA K I C 293—297. Κόμη, Κύρος, I A τόκος, Κίμων, μήχος.—298) Σ Μπαστούνι (μπαΜΙΑ,ΣΤΟΥ Νίκου.... —299. ΑΘΗΝΑ (Ἀποθήσκω, Θάρος, Ἡμέρα, Νέος, Ἄπιστος).—300. Ὁ σπείρον ἄνεμον θε- ρίζει τρικυμίαν.—301. Εἰ, θεός μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

302. Πηγᾶδι (πῆ, γᾶ, δῆ).—303. Ἴρις-ρίς. —304. Κρίνος-κρίνος.—305. Κατ' ἔτος-καθ' ἔτος-καθέτος. 306. Δ Ο Σ 307. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ε Υ Ι (Ρῆνος, Ἴωνιον, Σίφνος; Κ Ρ Μ Τίτος, ἄρασις, φάρος, Α Λ Σ Α Τ Ι Α νῆσσα, Ἡρα.)—308 - Ρ Α Τ 312. Καταργεῖται ὡς γ Ι Ο δημοσιευθὲν λανθασμέ- Π Α Ο νος: ἤθελε σαφὲς ἀντι- σαφές, ὅπως ἡ ἀναλλαγή θά ἐγένετο διὰ τοῦ Μ.)—313. ΑΘΗΝΑΙ - ΘΗΣΕΥΣ (Ἀθήνας, Θῆραμνης, Ἡσίονη, Νέος, Ἀγρήλιος, Ἰετός).—314. Ὅποιος φυλάει τὰ ρούχά του, ἔχει τὰ μισά.—315. Τῆρεῖ τὰ ὑπεοχημένα (τυρί - τὰ ὑπ' ἔς - γι με νζ.) Παρόμοια: -- Ἡ ὀρθή λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 235 Στοιχειογράφου εἶνε Συρος-Κύρος (καί ἔστι Κύπρος; ὡς ἐδημοσιεύθη κατὰ λάθος.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων ἐ- λήφθησαν ἀπὸ 5—11 Αύγουστου.

ΑΘΗΝΩΝ: Ἰφ. Ν. Κοκκίτης, Παν. Ὄσρος, Ἄγαμ. Γ. Καμπόσος, Θεοδ. Σ. Καβαρίνας, Κωνστ. Παζούλης, Σία Α. Πολαρινοῦ, Δημ. Σ. Πετρόπουλος, Ρωβῆρος, Ἰωάν. Α. Πελεκᾶρος, Α. Ι. Παπαναστασίου, Δημ. Κων. Κυριαδῆς, Κωνστ. Β. Καρβέλλος, Βικτωρία Γ. Γαϊτάνου Κωνστ. Ι. Παλιόγλου, Ἀγγ. Λεονάρδος, Βασ. Α. Κλήρης, Εὐφροσύνη Γαϊτάνου. ΑΓΙ. Σ ΜΑΡΙΝΗΣ: Ἐθιστός. ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ: Τροπαιοφόρος, Εὐαγ. Α. Φόντης. ΒΕΑΚΑΣ: Ἡρώς τῆς Ἀθήνου. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Διαβολάκι τῶν Ἀθηνῶν, Ζακυν- θινάκι. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Δημ. Ν. Τσόλιος, Μιχ. Ι. Φί- λιος, Γεωργ. Α. Δήμος. ΚΑΒΑΛΛΑΣ: Στ. Ε. Ἀντούλας. ΚΑΛΑΜΩΝ: Μ. Α. Στασινοπούλου. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, Ἑλένη Β. Ἀγγουρῶ, Σπ. Ι. Γεωργιάδης. ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ: Εὐσθία Χαλκοπούλου. ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ἀνδρονίκη Δελατόρα, Χρυσούλα Ἀφ. Νίτη, Παναγ. Ἀφ. Νίτη. ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Ἄντ. Ν. Παβέλλας. ΟΔΗΣΣΕΟΥ: Ἡρώς τῶν Βαλκανίων. ΠΑΤΡΩΝ: Κούλης Ἀναστασοπούλου, Μίμης Ἀναστασοπούλου, Παν. Σ. Καράμυλης, Κ. Α. Λόντος. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Οὐδῖος Ἄνεμος, Ι. Μιχαλάκος, Βασ. Μέλτας, Νατ. Ἡλιάδης, Δημ. Π. Μαστρο- γεωργός, Ἀγγ. Λεωντασιανός. ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ Εὐαγ. Παπανικολάου. ΣΠΑΡΤΗΣ: Γεωρ. Ι. Γεωργιάδης, Παναγ. Θ. Κα- λαμβόκης, Νικ. Π. Κόκκινος. ΣΠΕΤΣΩΝ: Ἐλευθ. Ν. Γεωργακόπουλος, Βασ. Ν. Γεωργακόπουλος, Περ. Ν. Γεωργακόπου- λος, Ψάρι τῆς Σηράς. ΣΥΡΟΥ: Εὐαγ. Π. Ἀγγελίδης. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ Ἰνδαμία τῆς Τριπόλεως, Βολα- νηδοφάνος Ἀριάς, Μελαχρονὸ Διαβολάκι, Βασ. Γ. Πουλδούπουλος, Ἐρνέστος, Μικρὸς Ἀριστο- κράτης. ΥΔΡΑΣ: Καίτη Φ. Οικονομοῦ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τῶν ἰσχυρῶν ἐτίθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς τρεῖς: ΦΙΚΡΑΤΗΣ Ν. ΚΟΚΚΙΑΝΗΣ ἐν Ἀθήναις, ΜΙ- ΧΑΝΑ Ι. ΦΙΛΙΟΣ ἐν Ἰωαννίνοις, καὶ ΚΑΙΤΗ Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ἐν Ὑδρῶ, οἱ ὅποιοι ἐνεργήθη- σαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Σεπτεμβρίου.

Δαρτυγμῶν, Ῥιμικῶν καὶ Ρινοφαρυγγικῶν νόσων

ειδικὸς ἰατρός Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ ἀπὸ 10—12 π.μ. καὶ 3—5 μ.μ. Πλατεῖα Ὀμονοίας καὶ ὁδὸς Ἰδίου βα

Θὰ ἐκδοθῆ τὸν Σεπτέμβριον

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΒΡΑΧΟΣ τοῦ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑψηλαίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with columns: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ (Ἐσωτερικοῦ, Ἐξωτερικοῦ), ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ (ἸΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879), ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20. Includes subscription rates and publisher info: ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Δυστυχῶς ὅμως τὸν ἔβλεπε νὰ τρώγῃ καὶ νὰ κοιμάται, χωρὶς νὰ βγάξῃ οὔτε στιγμὴν τὴν ζώνην του καὶ τὴν μπλούζαν του. Κ' ἐσκέπετο, ὅτι εἰς τὸ ταξεῖδι αὐτὸ δέν θά ἤμποροῦσε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιόν του.

Πολλάκις, βλέπων τὸν Ἐλ Ἀγκίλα νὰ κοιμάται εἰς τὸ κατάστρωμα, τοῦ ἤρ- χετο νὰ ἐπιπέσῃ καὶ νὰ τοῦ ἀρπάξῃ διὰ τῆς βίας τὸ χαρτί ποῦ τῷ ἀνήκε καὶ ποῦ ἀντιπροσώπευεν ὀλόκληρον περιουσίαν. Συλλογιζόμενος ὅμως τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὅποιον θά τὸν ἐξέθετεν ἕνα τέτοιο τόλμημα, παρητήτετο κ' ἐπερίμεναν ὑπο- μονητικῶς...

Ἡ Καπετάνισσα κινδυνεύει.

Τὸ ποῦτ σέρο, ἔργον ἀποκλειστικῶς τῆς Κλάρας... (Σελ. 295, στ. α.)

Ὅπισθοχώρησε καὶ ἐβύθη πάλιν εἰς τὸ νερόν... (Σελ. 302, στ. β.)

ρας διαταράχῃ τὸ βράδυ σημαντικῶς. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ οὐρανὸς ἐσυννέ- φιασε: ριπαὶ ἀνέμου, πότε θερμοῦ καὶ πότε παγωμένου, ἐσάρωναν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ποταμοῦ, τὸ ἰστίον τοῦ πλοίου ἐπλα- τάγιζε καὶ ὁ Παράνας ἐσημάτιζε κύμα- τα ὡς ἀληθινὴ θάλασσα. Ἄλλως τε εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος εἶχε πλάτος τεσσάρων χιλιομέτρων.

Ἡ δόνα Ζοζέφα, μόλις συνήλθεν ἀπὸ τὴν ἀδιαθεσίαν τῆς καὶ πρὶν ἀποτελειώσῃ τὸ κεφαλοτύρι, ἐπλησίασε τὸν ἄνδρα τῆς καὶ τῷ εἶπε με τρόμον, δείχνουσα τὰ κύματα τοῦ Παράνα:

Καπετάνιο, πέσ μου τὴν ἀλήθεια... Τὸ πρόσωπο σου εἶναι σοβαρὸ... κατὶ μοῦ κρύβεις. Δέν κάνεις ὅμως καλά, γιατί ἐγὼ πρέπει νὰ τὰ ξέρω όλα... Κινδυνεύουμε;

Ὁ καπετάνιος, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπάν- τησιν καὶ ὁ Ραούλ ἐπερίμενε με ἄγω- νίαν, δέν τὴν ἔδωκεν ἀμέσως. Ἐκύτταξε μόνον τὴν γυναῖκά του σὰν ἀσχημένον, ἐπῆρεν ἕνα τηλεσκόπιον, τὸ ὅποιον πρὸ πολλοῦ δέν εἶχε γυαλιά, καὶ ἠρσύνησε τὸν ὀρίζοντα. Ἐπειτα ἤξιωσε νὰ ὁμι- λῆσῃ.

Γυναίκα, εἶπε, ὑπάρχει ἀκόμη ἐλπὶς... μπορεῖ καὶ νὰ σωθῶμε... ἀλλ'

ἔρισέ με νὰ κάμω τὴ δουλειά μου. Ἐβαλε τότε εἰς τὸ στόμα του ἕνα χωνὶ ἀπὸ καλὴν ποτιστήρι, ποῦ τοῦ ἐχρη- σίμευεν ὡς τηλεβόας, καὶ ἐφώνησε:

Ὅλο τὸ πλήρωμα εἰς τὸ κατά- στρωμα!

Ἀμέσως παρουσιάσθη ἕνας ναύτης χλωμός, ἀσθενικός καὶ κουρελιάρης, ὁ ὁποῖος μαζὺ με τὸν πηδαλιούχον, ἀπε- τέλει τὸ περίφημον αὐτὸ «πλήρωμα».

Ὅλα τὰ πανιά κάτω! ἐφώνηεν ὁ καπετάνιος.

Κανείς δέν ἐκίνηθη. Δίετι τὸ μόνον πανὶ ποῦ εἶχε τὸ πλοῖον, ἦτο τὸ κου- ρέλι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐπλατάγιζεν εἰς τὸ μοναδικόν του κατάρτι.

Ἐν τούτοις ὁ ἄνεμος ἐδυνάμωσε. Τὰ κύματα ἐκτυποῦσαν ἀγρίως τὰ πλευρὰ τοῦ σαθροῦ σκάφους. Μετ' ὀλίγον ἡ θύελλα ἐξερράγη φοδερὰ. Ἀστραπαὶ διέσχιζαν τὸν οὐρανὸν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ ἡ τρικυμία ἔγεινε τόσον δυνατὴ, ὥστε τὸ πλοῖον, ἐγκαταλειμμένον ὑπὸ τοῦ πληρώματος, ἐστριφογύριζεν ἀκυβέρνητον εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀνέμου.

Ἀπελπίς ὁ κυβερνήτης εἶχεν ἀφίσῃ τὸ χωρὶς γυαλιά τηλεσκόπιον καὶ τὸ χωνὶ τοῦ ποτιστήριου, καὶ κατέσυγε με τὴν ἀγαπημένην του σύζυγον εἰς τὸ κίσκι,

ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΜΕ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΟΧΑΣ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ. Ο καλλίτερος σύντροφος—τὸ δημοσιωτικώτερον ἀνίγνωσμα εἶνε ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,, ΚΑΙ ΤΗΣ "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,, Ἐχομεν μίαν μεγάλην συλλογὴν τοιούτων θαυμασίων Τόμων, ἕκαστος τῶν ὁποίων τιμᾶται ἀπὸ 1 δραχμῆς μέχρι 10. Συμβουλευθῆτε τὸν τιμοκατάλογον ποῦ ἐδημοσιεύθη πολλάκις εἰς τὸ ἐφετεῖνὰ φύλλα καὶ κάμετε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε ἐν ὄραϊον, ἀπολαυστικὸν καὶ ὠφέλιμον Καλοκαίρι.

όπου έστενάζαν και οι δύο σπαρτακιά. Ο Ραούλ, ο οποίος εθιμάτιζε τρομαγμένος από τὸ ἔν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ καταστρώματος, ἤκουσε τέλος ἐκείνους τοὺς στεναγμοὺς και νομίσας, ὅτι ἡ καπετάνισσα ἀρρώστησε πάλιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ κῆρυκ δια νὰ τὴν περιποιηθῆ. Ἐκεῖ, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν συνεχῶν ἀστρα-

Οἱ πάνθηρες.

Μετ' ὀλίγον, τὰ πόδια του και τὰ χέρια του προσέκρουον κατὰ πετρῶν και χόρτων. Τὰ κτυπήματα αὐτὰ τὸν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὴν νάρκη και, ἔρθῶτας τὸ σῶμα ἐξ ἐνοστίκτου, εἶδε με χαρὰν ὅτι ἐπατοῦσε. Περιέφερε τότε γύρω του τὸ βλέμμα και με ὄλον τὸ σκότος, ἀντελή-

«Πλησιάζας περισσότερο, ἀνεγνώρισε...» (Σελ. 305, στ. α')

πῶν, εἶδε τὸ ζεῦθο νὰ περιβάλλεται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, με πλατεῖς φελλοὺς δεμένους με σπάγον.

Τοῦ ἤλθε νὰ γελάσῃ, βλέπων τὴν χονδρὴν καπετάνισσαν με τὴν στολὴν ἐκείνην ποῦ ἐδιπλασιαζε τὸν ὄγκον τῆς. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ὥρα δια γέλια. Ὁρισμένως τὰ πράγματα ἐλάμβανον τὴν χειροτάτη τροπήν. Τὸ πλοῖον εἰδέγετο τώρα τέτοια πλήρηματα, ὥστε ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐκινδύνευε νὰ νοσήσῃ.

Ὁ Ἰνδός, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἤσυχος εἰς τὴν πρόραν, ἀντελήθη τέλος τὸν κίνδυνον κ' ἐπήγγε νὰ παροτρύνῃ τὸν καπετάνιον ἄλλὰ ὅταν τὸν εἶδεν, ἀντινάγων νίχεται κατὰ τῆς τρικυμίας, νὰ δένη φελλοὺς εἰς τὴν ράχιν τῆς καπετάνισσας, κατελήθη ὑπὸ μεγάλου θυμοῦ κ' ἐπέπεσαν ἐναντίον του με βροσιές και με γροθιές. Ὁ καπετάνιος ὑπέστη ἀτάραχος τὴν ἐπίθεσιν, λέγων:

— Κτύπα ὅσο θές! αὐτὸ δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὸ ναυάγιο και τὸ χαμὸ μας!

Και ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὡς ἐπικύρωσις τοῦ φρονίμου αὐτοῦ λόγου, ἠκούσθη ἕνας κρότος ἀπαίσιος και τὸ πλοῖον, μισανοιγμένον, ἤρχισε νὰ βυθίζεται. Ὁ Ραούλ, ὁ ὁποῖος ἤξευρε νὰ κολυμβᾷ, ἔπεσε, μαζί με ὄλους τοὺς ἄλλους, εἰς τὸ νερόν. Ἀλλὰ χωρὶς πολλὰς ἐλπίδας σωτηρίας. Πρὸς ποῖον μέρος νὰ διευθυνθῆ; μέσα εἰς τὸ πυκνὸν ἐκεῖνο σκοτάδι; Ἡ ὄχθη ἦτο μακρὰν και τὰ κύματα τοῦ ποταμοῦ ἰσχυρότατα.

Ἐπάλαισεν ὅσον ἠμποροῦσε. Ἀλλὰ γρήγορα αἱ δυνάμεις του ἐξηνητλήθησαν, τὰ μέλη του ἐμοῦδιασαν και ἀφέθη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων.

φθη ὅτι ἡ ποθητὴ ξηρὰ δὲν ἦτο μακρὰν. Ἦτοιμάσθη νὰ διευθυνθῆ πρὸς τὰ δένδρα, τὰ ὁποῖα διέκρινεν ἐκεῖ κάτω, ὅταν ὀξείαι κραυγαὶ τὸν ἐτρόμαξαν.

Ἀνεγνώρισε τὴν φωνὴν τῆς Ζοζέφας και, νομίσας ὅτι ἡ δυστυχὴς καπετάνισσα ἐκινδύνευε νὰ πνιγῆ, ἐβόναξε και αὐτὸς δια νὰ τῆς δεῖξῃ πρὸς ποῖον μέρος ἦτο ἡ σωτηρία. Ἀλλ' αἱ κραυγαὶ ἔπαυσαν, ἀντικατασταθεῖσαι ἀπὸ ὑποκώφους γογγυσμοῦ. Ὁ Ραούλ, μὴ ἔχων τί ἄλλο νὰ κάμῃ, ἐσύρθη τίτε πρὸς τὴν ὄχθην.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ποῦ προσήγγιζε, παρητήρησεν, ὅτι οἱ κλάδοι τῶν θάμνων ἐσεύοντο και εἰς τὸ σκότος διέκρινε καθαρά τέσσαρα φωσφορίζοντα σημεῖα. Αἰφνιδίως, ἀπὸ μίαν ρωγμὴν τῶν συννέφων ἔλαμψε ἡ σελήνη. Καὶ ἐπὶ τῆς λευκῆς ἄμμου τῆς ὄχθης ὁ Ραούλ εἶδε ἕνα μέγαλον πάνθηρα.

Τρομάξας πρὸ τοῦ νέου κινδύνου, ὀπισθοχώρησε και ἐβυθίσθη πάλιν εἰς τὸ νερόν. Ἀλλὰ μίγπως και εἰς τὸν

ποταμὸν με τάγρια κύματα ἐκινδύνευεν ὀλιγώτερον παρὰ εἰς τὴν ξηρὰν ἐκείνην με τοὺς ἀγρίους πάνθηρας, ἡ ὁποῖα, ὡς ἔβλεπε τώρα, ἦτο μίαν μικρὰ νῆσος;

Ἐἶχε τῶντι νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ δύο κινδύνων.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς διαταγμοῦ, ὁ μικρὸς μας ἦρω, αἰσθανόμενος τὰ μέλη του νὰ παγώνουν εἰς τὸ νερόν, ἀπεράσισε νὰ ἐξέλθῃ. Διότι δὲν ἠμποροῦσε πλέον. Μίαν μόνον ἐπιθυμίαν εἶχε τώρα: νὰ ἐξαπλωθῆ ἐκεῖ ἐπὶ τῆς λευκῆς ἄμμου και νὰ μὴ κινήθῃ πλέον... Ἀς τὸν ἔτρωγαν τὰ θηρία! θὰ ἦτο τῆς τύχης του. Αἱ δυνάμεις του, τὸ θάρρος του, εἶχον ἐξαντληθῆ. Δὲν τῷ ἔμενε πλέον ἄλλο νὰ κάμῃ.

Και πραγματικῶς, τὸ νερόν τὸν ἀπέθεσε μετ' ὀλίγον μαλακὰ ἐπὶ τῆς ὄχθης. Τί ἀνακούφισις, τί εὐχαριστήσις, νὰ στεγνώνῃ τὰ μουδιασμένα του μέλη, ἐξαπλωμένος ἐπὶ τῆς χλιαρᾶς ἐκείνης ἄμμου!

Τόση ἦτο ἡ ἐξάντλησις του, ὥστε με ὄλον τὸν κίνδυνον τῶν πανθῆρων, ἀπεκοιμήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Η ΝΗΣΟΣ ΤΩΝ ΠΑΝΘΗΡΩΝ

Ἀπὸ «σίνα», «μουκάκος».

Ὅταν ἐξύπνησεν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὕπνον, —τὸν λήθαργον μᾶλλον,— ἡ αὐγὴ ἐφώτιζε μόλις τὸ μέρος ὅπου εὕρισκετο. Τὸ ὄχρον αὐτὸ φῶς τῷ ἔδωσε θάρρος και, σηκωθεῖς, ἐκύτταξε γύρω του.

Δὲν εἶδε τίποτε ὑποκτον. Τὸ ρεῦμα τὸν εἶχε βγάλλῃ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πολυπληθεῖς ἐκείνας νησίδας ποῦ εὕρισκονταν ἐν τῷ μέσῳ τῶν νοτιοαμερικανικῶν ποταμῶν. Ἡ νησις αὐτὴ ἐκαλύπτετο ἀπὸ

δένδρα και γλόην, και τὸ μόνον γυμνὸν τῆς μερὸς ἦσαν αἱ ἀμυδάεις ἀκακαί τῆς.

Ὁ Ραούλ ἤρχισε νὰ συνέρχεται και, πρὸ τῆς ἡσυχίας, τῆς σιωπῆς ποῦ ἐθαύλασε γύρω του, ἔφθασε ν' ἀμφιβάλλῃ τὸσον δια τὰς κραυγὰς ποῦ ἤκουσε τὴν νύκτα, ὅσον και δια τὰ θηρία ποῦ εἶδε. Μήπως ὄλ' αὐτὰ τὰ ὄνειρεῖσθη; Ἡ ἀμφιβολία τὸν ἔκαμε τὸ μνηρότερον και ἀπεφάσισεν, ἀ-

«Τρεῖς φορές ὁ Ἰνδός ἐνόμισεν ὅτι τὸν ἐφθασε...»

ψηφῶν τὸν κίνδυνον, νὰ περιέλθῃ τὴν νῆσον του. Ἐπροχώρησε με προσφύλαξιν. Ἐνα μονοπάτι, σχετικῶς ἐλευθέρον, ἠνοίγετο ἔμπρὸς του και τὸ ἐπῆραν. Ἐβάδισεν ἐπὶ ἕν τέταρτον τῆς ὥρας, χωρὶς νὰ κάμῃ ὑποκτον συνάντησιν. Μόνον ἀπειράριθμοι παπαγάλοι διατάρασσον τὴν ἡσυχίαν τῆς νησίδος, ἡ ὁποῖα ἐφαίνεται ἔρημος. Ἐτοιμάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ, ὅταν, εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν περίπου μέτρων, δεξιά, διέκρινε στήλην καπνοῦ ὑψουμένην πρὸς τὸν αἰθριον οὐρανόν.

Ὁ Ραούλ ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς. Δὲν ἦτο λοιπὸν ὀλομύναχος εἰς τὴν ἀγρίαν νῆσον! Ἐτρέψε πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος και εἶδε μετ' ὀλίγον ὄμιλον ἀνθρώπων καθήμενων περὶ ξυρᾶς. Καὶ πληριάσας περισσότερον, ἀνεγνώρισε τὸν καπετάνιον ἐξαπλωμένον κατὰ γῆς, τὴν χονδρο-Ζοζέφαν, ἐμπλαστρομένην ἀκόμη με τοὺς φελλοὺς και συνδουλιζούσαν τὴν πυρὰν, ὀλίγον δὲ μακρότερα, τὸν Ἐλ Ἀγκίλα, καθήμενον και καπνίζοντα ἡσυχῶς ἕνα τσιγαρέττον.

Τρελλὸς ἀπὸ τὴν χαρὰν του και λησμονῶν τελείως πᾶσαν προσφύλαξιν ἀπέναντι τοῦ κλέπτου του, ἐβόναξε: — Γεῖά σου, καπετάνιε!.. Καλημέρα σας, σενιόρα Ζοζέφα!.

Πρὸς τὴν φωνὴν αὐτὴν ἐστράφησαν ἀμέσως ὄλοι αἱ κεφαλαί, ἐνῶ ὁ Ἰνδός, εἰς ἄμυναν πάντοτε, ἔσυρεν ἀπὸ τὴν ζώνην του μίαν κάμαν.

Ἐν τούτοις ὁ Ραούλ, πρὸς μεγάλην του ἐκπλήξιν, παρετήρησεν ὅτι οἱ σύντροφοὶ του τὸν ἐκύτταζαν με περιέργειαν, χωρὶς νὰ τὸν ἀναγνωρίζουν.

— Πῶς; εἶπε, προχωρῶν δια νὰ σαῖξῃ τὸ χέρι τῆς Ζοζέφας και τοῦ καπετάνιου, δὲν χαιρέσθη λοιπὸν ποῦ με βλέπετε ἐδῶ ζωντανό; Ἐγὼ χαιρῶ πολὺ ποῦ γλυτώσαμε ὄλοι ἀπόψε!

— Μπα! μπα! ἔκαμε τότε κατὰ πλῆκτῃ Ζοζέφα. Μ' αὐτὸς δὲν εἶνε πιά κορίτσι... εἶνε ἀγόρι!..

— Ἀλήθεια, προσέθεσεν ὁ καπετάνιος ἡ «σίνα», με τὴν τρικυμία, ἔγεινε «μουκάκος»!

Ἐπιτέλους ὁ Ραούλ ἐνεθυμήθη ὅτι ἐλησμονεῖ κ' ἐξήγησε τὴν ἐκπλήξιν τῶν συντρόφων του: Πρὶν ριφθῆ εἰς τὸν ποταμὸν, τὴν στιγμὴν ποῦ ἐβυθίζετο τὸ πλοῖον, εἶχε πετάξῃ τὸ φουστάνι και τὸν σκούφον τῆς σίνας· οὕτως ἐδυσκολοῦσθησαν νὰ ἀναγνωρισθῶν ὑπὸ τὸ πανταλόνι και τὴν φανέλλαν τοῦ μουκάκου, τὴν μικρὰν Ἰνδὴν ποῦ ἐμαγεύερε τὸσον ἄσχημα τὸ ποῦ τσέρο..

— Ἀλήθεια, εἶπε γελῶν, εἶμαι ἀγόρι! Ἀλλὰ μόλις ἐπέφερεν αὐτὰ τὰ λόγια, εἶδε τὸν Ἰνδόν, ὁ ὁποῖος εἶχε παρακολουθῆσθ ἄνωθεν αὐτὴν τὴν σκηνήν, νὰ ἐφορμᾷ ἐναντίον του κραυγάζων:

— Ἄ, παληῆπαιδο!.. ἐσὺ εἶσαι ποῦ με κυνηγᾷς, γιὰ νὰ μοῦ πάρῃς τὸ λαχάτο;... Τώρα νὰ σοῦ δεῖξω ἐγὼ!...

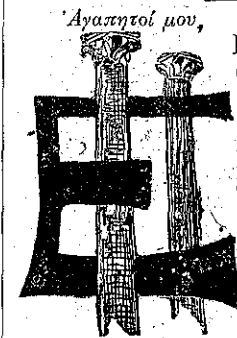
Μεταξὺ δύο θηρίων.

Ὁ Ραούλ, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τὰς συγκινήσεις τῆς νυκτός, εἶχε λητμονήσῃ ἀκόμη και τὸ λαχάτο, τὰ ἐνεθυμήθη ὄλοι μόλις εἶδε τὸν κλέπτην του με τὴν κάμαν στὸ χέρι, νὰ ἐφορμᾷ δια νὰ τὸν σκοτώσῃ και, πρὶν νὰκούσῃ καλά-καλὰ τὴν ἀπειλητικὴν του φράσιν, ἐτράπη εἰς φυγὴν.

(Ἐπεται συνέχεια)

ἈΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑΙ

Αγαπητοί μου, ΠΗΓΑΤΕ κανένα βράδυ, ἢ κανὲν ἀπέγευμα Κυριακῆς, εἰς τὸ Θέατρον Κυβέλης, νὰ ἰδῆτε τὸ «Πανόραμα»: Τὸ θέαμα εἶνε πολὺ διασκεδαστικὸν δια παιδιὰ και δια μεγάλους. Διότι τὴν Ἐπιθεωρήσιν αὐτὴν τοῦ κ. Μωραϊτίνου, τὸ Θέατρον Κυβέλης, εἰς τὸ ὅποιον πρῶτην φορὰν δίδεται Ἐπιθεωρήσις, ἐφιλοτιμήθη νὰ τὴν ἀναβιβάσῃ με μίαν ἔκτακτον σκηνικὴν πολυτέλειαν. Χωρὶς ὑπερβολὴν, τὴν ἔκαμε φεερί, φαντασμαγορίαν. Εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶνε τὸ σῦνηδες ὄλοι τὰ θεαματικὰ ἔργα, και μάλιστα αἱ Ἐπιθεωρήσεις, παίζονται ἔτσι πλούσια και ὠραία. Ἀλλ' ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, μόνον ὅταν τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ἦτο στῆς ὀψές του, ἐβλέπαμεν κάπου-κάπου κανένα «Φαουστ» ἢ κανένα «Χειμωνιάτικο παραμῦθ». Ἐτσι, ὅσοι δὲν ἐπῆγαν εἰς τὴν Εὐρώπην και ὅσοι δὲν ἐπρόσβησαν τὸ Βασιλικόν, βλέπουν τώρα εἰς τὸ Θέατρον Κυβέλης κατὰ ἀληθινὰ πρωτοφανές.

Δύο εἶνε προπάντων αἱ θαυμαζόμεναι σκηνογραφίαι: Οἱ Μυλωνάδες εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας πράξεως και ὁ Βυθὸς τῆς θαλάσσης εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης. Οἱ Μυλωνάδες, ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἀφίνουν νὰ κριθῶν τὸ ἀλευρί—ἐνεκα ὁ πόλεμος,— κάμνουν ἀπεργίαν και, ὅπως ὄλοι οἱ ἀπεργοί, τὸ ρίχνουν στὸ γλέντι. Ἡ σκηνὴ λοιπὸν παριστᾷ τὴν ἐξοχὴν, ὅπου τραγοῦδον και χορεύουν οἱ μυλωνάδες με τῆς μυλωνάδες. Τὸ κέντρον κατέχει ὁ γραφικὸς ὑδρόμυλος, τὰ πτερά τοῦ ὁποῖου γυρίζουν, ἀλλὰ δὲν... κροτοῦν πλίκ-πλάκ. Εἶνε βράδυ. Κι' νὰ, ἀποπίσω ἀπὸ κῆτι δένδρα, προβάλλει τὸ φεγγάρι, ποῦ ἀνεβαίνει σιγά-σιγά και φωτίζει ὄλην τὴν σκηνὴν με τὸ μελιχρὸν του φῶς. Ὁ μικρὸς χεῖμαφος ποῦ κινεῖ τὸν μῦλον, λαμποκοπᾷ. Κ' ἐνῶ ἐξακολουθεῖ ὁ χορὸς και τὸ τραγοῦδι, ἐξακολουθεῖ και τὸ φεγγάρι νὰναβαίνει εἰς τὸν οὐρανὸν και νὰ διαπερνᾷ τὰ συννεφάνια ποῦ ἀπαντᾷ ἔμπρὸς του. Ὅλ' αὐτὰ τόσο

φυσικά, τόσο εὐμορφα, τόσο ἐξιδανικευμένα, ὥστε λυπεῖται κανεὶς... ὅταν βλέπῃ τὴν αὐλαίαν νὰ τὰ σκεπάζῃ.

Ἀλλ' ὁ Βυθὸς εἶνε ἀκόμη θαυμαστότερος. Τὸ Θηρίο ἢ ὁ Θηριός, — ἕνας καυχηματίας ψευτοπαληκαράς, — θέλει και καλά νὰ συλλάβῃ τὸ γερμανικὸν ὑποβρύχιον ποῦ ἐφάνη εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας. Καὶ ἀφοῦ κάμῃ διάφορα ἀνδραγαθήματα ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐξακολουθεῖ τὴν δράσιν του ἐπὶ τῆς ὀδοῦς τοῦ Κινηματογράφου. Ἡ ταινία αὐτὴ ἐγεινεν ἐδῶ, ἐπίτηδες δια τὴν Ἐπιθεωρήσιν, ἀπὸ τοὺς ἡθοποιούς τοῦ Θεάτρον Κυβέλης. Βλέπομεν λοιπὸν τὸν Θηριὸν νὰ ἐφορμᾷ ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ Θεάτρον και τρέχων ποτε με τὰ πόδια του, ποτε με ἀμαξί, ποτε με αὐτοκίνητον, ποτε... με γαϊδουράκι, νὰ φθάσῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Φαληρον, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποῦ ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης τὸ ὑποβρύχιον. «Νὰ το!» φωνάζει και βουτᾷ ἀδιστάκτως εἰς τὸ νερόν. Ὁμοῦν κατόπι του νὰ τὸν ἐμποδίσουν, νὰ τὸν σώσουν! ἄλλ' εἶνε ἀργά! ὁ Θηριός ἐξηφανίσθη εἰς τὸν Βυθόν. Ἐδῶ τελειώνει ὁ Κινηματογράφος, δια νὰρχίσῃ πάλιν τὸ Θέατρον. Σηκώνεται ἡ αὐλαία και παρουσάζεται ὁ βυθὸς τῆς θαλάσσης με ὄλοι τὰ θαυμάσια:

Εἰς ἕν ἀπέραντον κυανοπράσινον νερόν, κολυμβοῦν τεράστια πολύχρωμα και ποικιλόσχημα ψάρια, καρχαρία, μέδουσαι, ἄχινοι και ὄλοι τὰ θαλασσινά. Εἰς τὸν ἐξωτικὸν αὐτὸν ἐνάλιον κόσμον, κατερχόμενος ὁ Θηριός, παραπονεῖται ὅτι «κατέθηκε πολὺ βαθεῖά». Φαίνεται ὅμως εὐρισκόμενος εἰς τὸ στοιχεῖόν του και, με ὄλην τὴν ἡσυχίαν... ἀνάβει ἕνα τσιγαράκι. Μόνον ποῦ ἀπὸ τὴν κούρασιν ἔχει διψᾷσῃ και ἐπιθυμεῖ ἕνα... ποτήρι νερό. Κάνει διαφόρους ἀπρόπτους και... σατυρικὰς συναντήσεις, — τὸν κ. Ζαίμην ὡς ψάρι, τὸν κ. Πῶπ ὡς ἄχινον, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ποῦ κάνει ἐκεῖ κάτω μπουρμπου-λήθρες, ἕνα μεταφραστὴν γαλλικῶν ἔργων φαρεύοντα μαργαρίτας, κτλ. κτλ.— και διασκεδάει, περιμένων νὰ περάσῃ τὸ ὑποβρύχιον δια νὰ τὸ συλλάβῃ. Ἀλλὰ μόλις τὸ βλέπει, φοβεῖται και τρέπεται εἰς φυγὴν. Τότε ἀνοίγουν κατὰ πελώριες ἀγιάδες και βγαίνουν ἀπὸ μέσα Νεράιδες με πέπλους. Εἶνε τὰ Μαργαριτάρια και τὰ Κοράλια προσωποποιημένα. Τραγοῦδον γλυκά, στήνουν ἕνα φανταστικὸν χορὸν, φωτίζονται με ὄλοι τὰ χρώματά και, πρὸς μεγάλην κάλιν λύπην τῶν θεατῶν, πίπτει ἡ αὐλαία, σκεπάζουσα τὴν θαυμασίαν αὐτὴν φαντασμαγορίαν.

Φυσικά, ἄλλο εἶνε νὰ σᾶς λέγω, και ἄλλο νὰ τὴν βλέπετε. Ἀλλ' ὅσοι εἴσθε εἰς τὰς Ἀθήνας και τὰ περίχωρα, δὲν εἶνε δύσκολον νὰ πάτε νὰ τὴν ἰδῆτε.

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ' (Συνέχεια)

Οι αιχμαλώτοι μένουν άπαθείς.
— Κανενός; ύπολαμβάνει ο Ράλφ μελισταγώς, πολύ καλά! Τότε δέν είνε καμμία άδιακρισία. Τόν άνοιγω!
— Ο «Ρ» κάμνει ένα έλαφρόν κίνημα, τό όποϊον όμως καταπνίγει άμέσως.
— Τόν άνοιγω και διαβάζω, έξακολουθεϊ ο γέρω-Ράλφ. Μπα;... είνε γαλλικά; ώραϊα! Εύτυχώς πού γνωρίζω κι' αυτή τή γλώσσα....
— Έξαφνα ο «Ρ» έφορμά άκράτητος και φωνάζει:
— Έγώ είμαι ο «Ρ»... Σας άπαγορεύω να διαβάσετε αυτά τά γράμματα! Αφίστε τα!
— Ά, εσύ είσαι ο «Ρ», άποκρίνεται ο βασιλεύς τών μεταμορφωτών. Βλέπεις τί εύκολα πού σ' έκαμα να τ' όμολογήσης; αλλά, — έξηκολούθησε, φυλάτων πάλιν τόν φάκελλον εις τήν τσέπην του, — μήν άνησυχής. Δέν έχω κανένα

και έστάθη πλησίον του. Κατόπιν έξηκίνησαν και εί δύο και έχάθησαν μέσα εις τήν προώνην όμίχλην. Έπίγειαν νάνακαλύφουν κανέν έγκαταλειμμένον πλοϊάριον, κατά μήκος τής όχθης τού ποταμού.
— Έν τῷ μεταξύ, ο Ράλφ έξηκολούθησε να εϊρωνεύεται τούς δύο αιχμαλώτους και πρό πάντων τόν «Ρ», τόν όποϊον, άθετών τόν λόγον του, δέν έννοούσε άκόμη να έλευθερώση:
— Χά, χά! ώραϊα τό έσοφίσθηκας, φιλαράκο μου εσύ! τῷ έλεγε γελών σαρκαστικώς. Κρίμα μόνον πού λογαριαζες χωρίς τον ξενοδόχο, δηλαδή χωρίς τόν γέρω-Ράλφ. Εύτυχώς όμως πού αυτός σ' έσυλλογίσθη κι' έτραξε να σε βοηθήση. Ά, πρέπει να με εύχαριστήσης για τή βοήθειά μου! Άν δέν ήμουν έγώ, ο φίλος σου πού δέν είνε καθόλου κουτός, θα σου έπαιρνε τά γράμματα και θα έφευγε μια γαρά.
— Μετ' όλίγον, ιδιαίτερον σύριγμα άναγκάλλει τήν επάνοδον τού Σκυλοκεφάλου.

τά έπιπροσθούντα ύλικά τού συνεργείου. Άλλ' από πίσω των τρέχουν και οι λωποδύται, οδηγούμενοι από τόν Ράλφ.
Μετά κυνήγι ενός τετάρτου τής ώρας, ο μεταμορφωτής, ο όποϊος είνε πολύ νεώτερος άφ' ό,τι θέλει να φαίνεται και, έν πάση περιπτώσει, έχει γερά και γρήγορα πόδια, φθάνει τόν ένα από τούς δύο φυγάδας και κατορθώνει να τόν συλλάβη.
Άλλά τήν στιγμήν εκείνην, ο άλλος έξορμά από μίαν πτυχήν τού έδάφους και έπιτίθεται έναντίον τού Ράλφ.
Ο μεταμορφωτής κλονίζεται. Τότε ο ένας από τούς δύο νέους τού άρπάζει τόν φάκελλον πού εΐχεν εις τήν τσέπην και τρέπεται εις φυγήν, διαφεύγων όλους του τούς διώκτας.
Ολιγώτερον τυχηρός, ο άλλος φυγάς συλλαμβάνεται επί τόπου.
Ο Ράλφ τόν άρεινει εις τά χέρια εκείνων πού τόν έπιασαν και μαζί με δύο από τούς καλλιτέρους όρμους τής συντροφιάς, έξακολουθεϊ τήν καταδίωξιν.
Άλλ' ο φυγάς έχει ήδη απομακρυνθῆ σημαντικώς και, έξερχόμενοι τού συ-

σκοπέ να διαβάσω αυτά τά χαρτιά πού τά θεωρείς τόσο σπουδαία. Έπειτα πώς θα μπορούσα; Σας γέλασα πού είπα προητέρα πώς ξέρω γαλλικά. Δέν ξέρω γού! Αυτό όμως δέν μ' έμποδίζει να ξέρω απέξω τό κείμενον τών όκτώ έπιστολών, πού έχει μέσα αυτός ο στακτής φάκελλος.
Ο «Ρ» έκλινε τήν κεφαλήν. Ο Μωρίς Ζιλλάρ δέν τόν άναγνώριζε πλέον. Αυτός ήτο ο τολμηρός, ο θρασύς αντίπαλος τών προηγουμένων ήμερών; αυτό τό οικτρόν ανθρώπινον ράκος, αυτό τό λείψανον, τό ναυάγιον, πού μόλις στέκεται εις τά πόδια του;...
Ο κλέπτης, φαίνεται, είχε χάση πλέον κάθε του έλπίδα! Τόσον είνε καταβεβλημένος, έμμηθενισμένος, άδρανής ως πτώμα.
Άλλά έφεξεν ή αύγή. Δέν έχου να χάσουν καιρόν.
— Περιμένετε μας εδώ, διατάσσει ο Σκυλοκεφάλος. Έγώ και ο Τζέιμς θα πάμε να βρούμε βάρκα.
Εις ένα νεύμα τού άρχηγού, νεαρός λωποδύτης άπεσπάσθη από τόν όμιλον

Μία βάρκα όλισθαίνει επάνω εις τά δι-αυγή νερά και ύψώνεται μια φωνή:
— Έλάτε! έλάτε εδώ να ιδήτε τί ώραϊα βάρκα σας βρήκε ο Σκυλοκεφάλος! ένα μπαζουδάκι!
Οι λωποδύται τρέχουν εις τήν όχθην. Ο Σίμων δέν έλεγε ψεύματα: ή βάρκα πού τούς έφερεν, ήτο στερεά, μεγάλη, με πολλά κουπιά, από εκείνας πού μεταγί-ρίζονται οι λαθρέμποροι τού Ταμέσεως.
Ο Σκυλοκεφάλος τούς έξηγει χαρού-μενος:
— Τήν ψαρέψαμε από τήν γέφυραν τού Λονδίνου. Είνε βάρκα λαθρεμπόρων, έχει μάλιστα μέσα και δύο σάκκους καπνύ. Εξόρημα, καθώς βλέπετε, φίλοι μου!
Άλλ' έξαφνα, γενική κατάπληξις.
Ο Ράλφ έκπέμπει μίαν δυνατήν βλασφημίαν και όρμαϊ πρός τό μέρος τού συνεργείου.
Έπωρμηθέντες τής άπροσεξιάς τών φυλάκων των, οι δύο αιχμαλώτοι, πού μόνον τά χέρια των ήσαν δεμένα, τό έσκασαν.
Τρέχουν με όλην τήν ταχύτητα τών ποδών των, ύπερπηδώντες κάθε τόσον

νεργείου, ο Ράλφ και οι δύο σύντροφοι εύρίσκονται εις τήν ανάγκην να τόν έγκαταλείψουν.
— Να πάρη ο διάβολος! βλασφημεί ο μεταμορφωτής, έπιστρέφων. Όραϊα δουλειά έκάμαμε σήμερα, μα τήν αλήθεια! Μας τήν έστειλασαν σαν νάμαστε μωρά παιδιά!... Πάει ο φάκελλος με τά γράμματα. Δέν τόν έχουμε πιά. Εύτυχώς πού καταφέραμε να πιάσωμε τόν ένα από τούς δύο αιχμαλώτους.
Άλλά όταν εύρέθη ένώπιον τής λείας του, ή άμφιβολία έγεννήθη και πάλιν εις τό πνεύμα τού γέρω-Ράλφ. Κι' ένῶ επανήρχετο με τούς συντρόφους του εις τήν όχθην, έσπαξε τό κεφάλι του δια να έννοήση, αν ο νέος πού έδάδιζεν εμπρός του, κρατούμενος δυνατά αυτήν τήν φοράν, ήτο ο «Ρ» ή ο Σωσίας του;...
— Ποίος από τούς δύο να είνε; έσυλλογίζετο. Πώς θα τό μάθω αυτό;...
Ο Σκυλοκεφάλος έγενινεν έξω φρενών, όταν έμαθε τά διατρέξαντα. Έρ-θασε μέχρι τού να ύποπτευθῆ ως προδότην και συνένοχον τόν Ράλφ.
— Άλλά και σύ εταίς, Σίμων! ά-

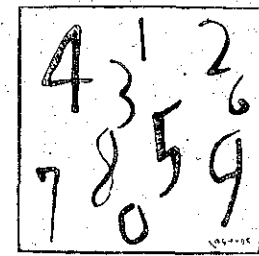
ΡΕΜΑ

Φουριόδο, ή άφροσύμια γεμάτο, Περήφανα περής, πανώροιο όρέμα, Πότε με τρεχαϊτό και πότε ήρέμα, Έξη ώρες πās άπάνω κι' έξη κάτω.
Νικάει τή δύναμή σου πλοίο τρεχάιο Και κόντρα σου παρνάει, δύναμης θεόμμα. Βασκάκι με πανι άλικο σαν αίμα, Πατάει τό φιοχό και πάει στον πάτο, Χωρίς να δινηθῆ ν' άντιπεροή. Μα κύτταξε πού πέρα, ένας βασκόσης Πού γνωστικός, πηδάει στο άκροθαλάσιο.
Με μια τραγιά χοιρή, κι' αν κοιτραστάσης, Άδικα! φεύγει αυτός άγάλι - άγάλι... Πώς δείχνεις, ρέμα, τής ζωής τήν πάλη!
Ι. Χ. ΧΕΛΜΗΣ

νεκράζε με θυμόν ο μεταμορφωτής αν δέν τούς εκφράζες. Όλους να θαυμάσουν τήν παληόβάρκα πού βρήκες, δέν θα έγινοντο όλ' αυτά...
— Μα είσαι τρελλός, γέρο μου! άπεκρίθη ο Σκυλοκεφάλος. Παληόβάρκα τή λες αυτή; Κι' έπειτα τί σου φαίει; Έγώ σας είπα να σίσιτε τούς αιχμαλώτους να τό σκάσουν, για να θαυμάσετε τή βάρκα μου; Για κάνε μου τή χάρι!
Και εις τά πελώρια, τριχωτά χέρια τού Σκυλοκεφάλου, τά κουπιά έφάνησαν άπειλητικά ως ροπαλα...
Άλλά μετ' όλίγον κατηνύασθη και προσέθεσεν ήρεμώτερα:
— Έλάτε τώρα στη βάρκα, μη στέ-

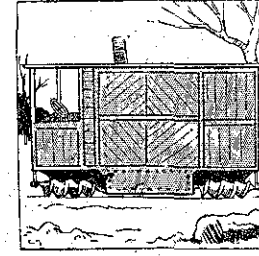
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Περίεργος Συλλογή.

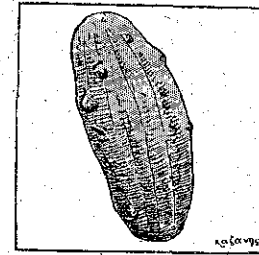
“Ενας Άγγλος χωρικός, από τά περιχωρα του Μπέλφορντ, έκαμε μίαν συλλογήν από ρίξας, οι όποϊαι παριστάνουν όλους τούς αριθμούς, από τό 1 έως τό 0. Η άπάναντι εικών έγεινεν από φωτογραφίαν τής μοναδικής αυτής συλλογής.

Ειδιόν Αυτοκίνητων.

Ίδου τό ειδικόν αυτοκίνητον, με τό όποϊον μεταφέρονται τά έμπορεύματα εις τόν Καναδάν τόν χειμώνα. Αντι τροχών, σέρει τέσσαρα γονδρά χαλύβδινα πηνία (μασούρια) σπειροειδή. Τά πηνία αυτά, στρεφόμενα υπό τού κινητήρος, πιάνουν εις τόν πάγον τού έδάφους και έμποδίζουν τό αυτοκίνητον να «πατινάρη».

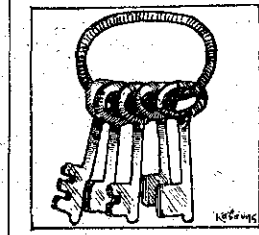
Ανδρωόμορφον Άγγουράκι.

Εις ένα κήπον τών περιχώρων τού Σηφιλδ (Άγγλί-α) εύρέθη αυτό τό άγγουράκι, τό όποϊον παρουσιάζει μορφήν ανθρώπου. Καί εις τήν γραφείον τής Διαπλάσεως έστάλη και' αυτάς ένα περιεργότατον, μικροσκο-

πικόν άγγουράκι, τό όποϊον παριστάνει άκριβέστατα, κεφαλήν και λαιμόν πτηνού. Νομίζει κανείς ότι είνε έργον κανενός γλύπτου.

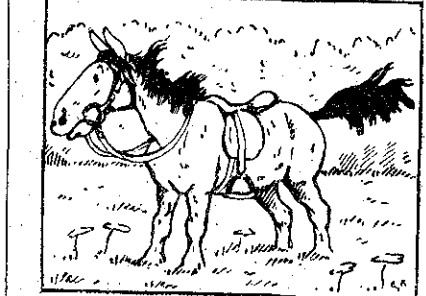
Έργον υαομονής.

Η δέσημνη αυτή τών κλειδιών, είνε κατασκευασμένη όλη από ένα μόνον κομμάτι ξύλου. Τήν έκαμε δια να περνά ή ώρα, ένας γέρον άπόμαχος, εις τό Νεμάρν, και δέν μετεχειρίσθη άλλο εργαλείον, από ένα παληό μαχαίρι.

Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α) Μαγική Εικών

Πού είνε ο ίππεύς;

β) Πάινιον

Έστάλη υπό τού Ουμεικού Ηρώος

ΨΙ	ΜΑΜ	ΠΙΟΣ	ΟΣ
Α	ΘΕΙ	ΔΕΛ	Ε
ΕΑ	ΙΑΠ	ΦΟΣ	ΝΕ
ΟΣ	ΥΙ	ΜΗ	ΟΣ

Νά συναρμολογηθούν αι συλλαβαι

αυται ώστε ν' αποτελεσθούν εξ τίτλοι συγγενείας.

γ) Μαγική Εικών άνευ εικόνας

Έστάλη υπό Δημ. Λαζαριδου

—Τί βαθμό έχεις πάρη, Στάθη, στην Ιστορία;
— Μα μόνος σου δέν τόπες;

δ) Δια τούς Τετράμαθεϊς Triangle

Έστάλη υπό τού Πέτρου Ριονοαί

- Ε * * * * Ε = Έξεδρα, άναβαθρον.
- * * * * Ε = Λέπος, φολις (τσέφλι).
- * * * * Ε = Διαφανές υφανμα, τουλλι.
- * * * Ε = Ρόγγος, ή όρτυγομήτρα (πητόν).
- * * Ε = Ψυχή.
- * Ε = Άπό.
- Ε = Έψιλον.

Θα μεταφρασθούν γαλλιστι αι άνω ελληνικαι λέξεις και θα σχηματισθῆ τό τρίγωνον εύκολώτατα. Και καθέτως τά ιδία.

Αήλωσις: Αι λύσεις—δωνδήποτε ζητημάτων τού αυτού φυλλαδίου, —συνοδεύονται άπαρατήτως υπό ενός μόνον δεκαλέπτου καθαρού γραμματισήμου.

Λύσεις τού 3βου φύλλου

α) Η τριπλή εικών παριστάνει ένα έλέφαντα, ένα κλόβου (παληάτσον), και έν άγγεϊον.—β) Μεσολόγγιον, Πύργος, Τρίκκαλα, Λαμία.—γ) Το τραπέζι. (ΔήμηΤΡΑ, ΠΑΙΖΕΙς....)

Το πρώτιστον καθήκον τού καλού συνδρομητού είναι ή έγκαιρος άναένωσις τής συνδρομής του.

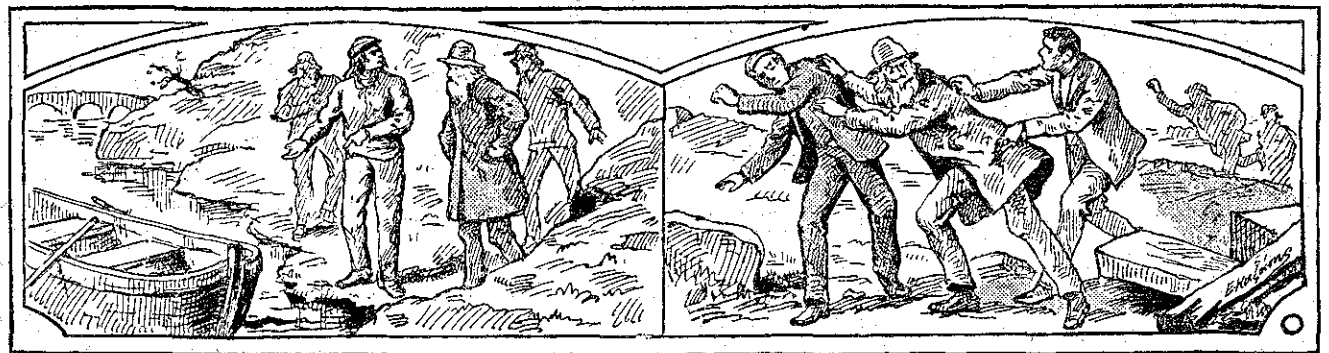
Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'. (Συνέχεια)

Οι αιχμαλῶτες μένουσιν ἀπαθείς.
— Κανενός ὑπολαμβάνει ὁ Ράλφ μελισταγῶς, πολὺ καλὰ! Τότε δὲν εἶνε καμμιὰ ἀδιακρισία. Τὸν ἀνοίγω!
— Ὁ «Ρ» κάμνει ἕνα ἐλαφρὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον ὅμως καταπνίγει ἀμέσως.
— Τὸν ἀνοίγω καὶ διαβάζω, ἐξακο- λουθεῖ ὁ γέρω-Ράλφ. Μπα... εἶνε γαλ- λικά; ὦραϊα! Εὐτυχῶς ποῦ γνωρίζω κι' αὐτὴ τὴ γλῶσσα.....
Ἐξαφνα ὁ «Ρ» ἐφορᾷ ἀκράτητος καὶ φωνάζει:
— Ἐγὼ εἶμαι ὁ «Ρ»... Σὰς ἀπα- γορεύω νὰ διαβάσετε αὐτὰ τὰ γράμματα! Ἀφίστε τα!
— Ἄ, ἐσὺ εἶσαι ὁ «Ρ», ἀποκρίνε- ται ὁ βασιλεὺς τῶν μεταμορφωτῶν. Βλέ- πεις τί εὐκόλα ποῦ σ' ἔκαμα νὰ τ' ὀμο- λογήσῃς; ἀλλὰ, — ἐξηκολούθησε, φυλάτ- των πάλιν τὸν φάκελλον εἰς τὴν τσέπην του, — μὴν ἀνησυγῆς. Δὲν ἔχω κανένα

καὶ ἐστάθη πλησίον του. Κατόπιν ἐξε- κίνησαν καὶ οἱ δύο καὶ ἐγάθησαν μετὰ εἰς τὴν προῖνὴν οὐμίχλην. Ἐπίγειαν νανακαλύθουσαν κανέν ἐγκαταλειμμένον πλοῖαριον, κατὰ μῆκος τῆς ἔχθης τοῦ ποταμοῦ.
Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ράλφ ἐξηκολούθησε νὰ εἰρωνεύεται τοὺς δύο ἀιχμαλώτους καὶ πρὸ πάντων τὸν «Ρ», τὸν ὁποῖον, ἀθετῶν τὸν λόγον του, δὲν ἐννοοῦσε ἀκόμη νὰ ἐλευθερώσῃ.
— Χά, χά! ὦραϊα τὸ ἐσοφίσθηκα, φι- λαράκι μου ἐσὺ! τῷ ἔλεγε γελῶν σαρ- καστικῶς. Κρίμα μόνον τοῦ λογάρι- ζες χωρὶς τὸν ξενοδόχο, δηλαδή χωρὶς τὸν γέρω- Ράλφ. Εὐτυχῶς ὅμως ποῦ αὐ- τὸς σ' ἐσυλλογίσθη κι' ἔτρεξε νὰ σὲ βοη- θήσῃ. Ἄ, πρέπει νὰ με εὐχαριστήσῃς γιὰ τὴ βοήθειά μου! Ἄν δὲν ἦμουν ἐγὼ, ὁ φίλος σου ποῦ δὲν εἶνε καθόλου κουτός, θὰ σοῦ ἔπαιρνε τὰ γράμματα καὶ θὰ ἔφευγε μιά χαρά.
— Μετ' ὀλίγον, ἰδιαιτέρον σφύριγμα ἀναγ- γέλλει τὴν ἐπάνοδον τοῦ Σκυλοκεφάλου.

τὰ ἐπιπροσθόντα ὑλικά τοῦ συναργείου. Ἄλλ' ἀπὸ πίσω τῶν τρέχουν καὶ οἱ λω- ποῦται, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Ράλφ.
Μετὰ κινήσῃ ἐνὸς τετάρτου εἰς ὥρας, ὁ μεταμορφωτῆς, ὁ ὁποῖος εἶνε πολὺ νεώτερος ἀφ' ὅ, τι θέλει νὰ φαίνεται καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἔχει γερὰ καὶ γρήγορα πόδια, φθάνει τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο φυ- γάδας καὶ κατορθώνει νὰ τὸν συλλάβῃ.
Ἄλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ ἄλλος ἐφορᾷ ἀπὸ μίαν πτυχὴν τοῦ ἐδάφους καὶ ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ Ράλφ.
Ὁ μεταμορφωτῆς κλονίζεται. Τότε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο νέους τοῦ ἀρπάζει τὸν φάκελλον ποῦ εἶχεν εἰς τὴν τσέπην καὶ τρέπεται εἰς φυγὴν, διαφεύγων ὁ- λους τοὺς διώκτας.
Ὁλιγώτερον τυχερός, ὁ ἄλλος φυ- γὰς συλλαμβάνεται ἐπὶ τόπου.
Ὁ Ράλφ τὸν ἀφίνει εἰς τὰ χέρια ἐ- κείνων ποῦ τὸν ἐπίασαν καὶ μαζὺ με- δύο ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ὁρμηεὶς τῆς συντροφιάς, ἐξακολουθεῖ τὴν καταδιώξιν.
Ἄλλ' ὁ φυγὰς ἔχει ἦδη ἀπομακρυνθῆ- σημαντικῶς καί, ἐξερχόμενος τοῦ συ-

σκοπὸν νὰ διαβάσω αὐτὰ τὰ χαρτιά ποῦ τὰ θεωρεῖς τόσο σπουδαῖα. Ἐπειτα πῶς θὰ μπορούσα; Σὰς γέλασα ποῦ εἶπα προητέρα πῶς ξέρω γαλλικά. Δὲν ξέρω γρῶ! Αὐτὸ ὅμως δὲν μ' ἐμποδίζει νὰ ξέρω ἀπέξω τὸ κείμενον τῶν ἑκτῶ ἐπι- στολῶν, ποῦ ἔχει μέσα αὐτὸς ὁ στακτῆς φάκελλος.
Ὁ «Ρ» ἔκλινε τὴν κεφαλὴν. Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ δὲν τὸν ἀνεγνώριζε πλέον. Αὐτὸς ἦτο ὁ τολμηρὸς, ὁ θρα- σὺς ἀντίπαλος τῶν προηγουμένων ἡμε- ρῶν; αὐτὸ τὸ οἰκτρὸν ἀνθρώπινον ρά- κος, αὐτὸ τὸ λείψανον, τὸ ναυάγιον, ποῦ μόλις στέκεται εἰς τὰ πόδια του;..
Ὁ κλέπτης, φαίνεται, εἶχε χάσῃ πλεόν κάθε του ἐλπίδα τόνον εἶνε κα- ταβεβλημένος, ἐκμηδενισμένος, ἀδρανῆς ὡς πτώμα.
Ἄλλὰ ἔφεξεν ἡ αὐγὴ. Δὲν ἔχουν νὰ χάσουν καιρὸν.
— Περιμένετε μας ἐδῶ, διατάσει ὁ Σκυλοκεφάλος. Ἐγὼ καὶ ὁ Τζέιμς θὰ πάμε νὰ βροῦμε βάρκα.
Εἰς ἕνα νεῦμα τοῦ ἀρχηγοῦ, νεαρὸς λωποδύτης ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τὸν ὀμιλον

Μία βάρκα ὀλισθαίνει ἐπάνω εἰς τὰ δι- αυγῆ νερά καὶ ὑψώνεται μιά φωνή:
— Ἐλάτε! ἐλάτε ἐδῶ νὰ ἰδῆτε τί ὦραϊα βάρκα σὰς βρῆκε ὁ Σκυλοκεφα- λος! ἕνα μπιζουδάκι!
Οἱ λωποῦται τρέχουν εἰς τὴν ἔχθην. Ὁ Σίμων δὲν ἔλεγε ψεύματα: ἡ βάρκα ποῦ τοὺς ἔφερεν, ἦτο στερεά, μεγάλη, με- πολλὰ κουπιά, ἀπὸ ἐκείνας ποῦ μεταχει- ρίζονται οἱ λαθρέμποροι τοῦ Ταμέσεως.
Ὁ Σκυλοκεφάλος τοὺς ἐξηγεῖ χαρού- μενος:
— Τὴν ψαρέψαμε ἀπὸ τὴν γέφυραν τοῦ Λονδίνου. Εἶνε βάρκα λαθρεμπόρων, ἔχει μάλιστα μέσα καὶ δύο σάκκους κα- πνό. Εὐρημα, καθὼς βλέπετε, φίλοι μου!
Ἄλλ' ἔξαφνα, γενικὴ κατάπληξις.
Ὁ Ράλφ ἐκπέμπει μίαν δυνατὴν βλα- σφημίαν καὶ ὀρμᾷ πρὸς τὸ μέρος τοῦ συναργείου.
Ἐπωφεληθέντες τῆς ἀπροσεξίας τῶν φυλάκων τῶν, οἱ δύο ἀιχμαλῶτες, ποῦ μόνον τὰ χέρια τῶν ἦσαν δεμένα, τὸ ἔσκασαν.
Τρέχουν με ὄλην τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν τῶν, ὑπερπηδῶντες κάθε τῶσον

νεργείου, ὁ Ράλφ καὶ οἱ δύο σύντροφοι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὸν ἐγ- καταλείψουν.
— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος! βλασφημεῖ ὁ μεταμορφωτῆς, ἐπιστρέφων. ὦραϊα δουλειὰ ἐκάμαμε σήμερα, μὰ τὴν ἀλή- θεια! Μὰς τὴν ἐφτείαξαν σὰν νάμαστε μωρὰ παιδιὰ!.. Πάει ὁ φάκελλος με τὰ γράμματα. Δὲν τὸν ἔχομε πιά. Εὐ- τυχῶς ποῦ καταφέραμε νὰ πιάσωμε τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο ἀιχμαλώτους.
Ἄλλὰ ὅταν εὐρέθη ἐνώπιον τῆς λείας του, ἡ ἀμφιβολία ἐγεννήθη καὶ πάλιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ γέρω-Ράλφ. Κι' ἐνῶ ἐπανήρχετο με τοὺς συντρόφους του εἰς τὴν ἔχθην, ἔσπαζε τὸ κεφάλι του διὰ νὰ ἐννοήσῃ, ἂν ὁ νέος ποῦ ἐδάδιζεν ἐμπρὸς του, κρατούμενος δυνατὰ αὐτὴν τὴν φο- ράν, ἦτο ὁ «Ρ» ἢ ὁ Σωσίας του;..
— Ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο νὰ εἶνε; ἐσυλ- λογίζετο. Πῶς θὰ τὸ μάθω αὐτό;...
Ὁ Σκυλοκεφάλος ἔγεινεν ἔξω φρε- νῶν, ὅταν ἔμαθε τὰ διατρέξαντα. Ἐφ- θασε μέχρι τοῦ νὰ ὑποπτευθῆ ὡς προ- δότην καὶ συνένοχον τὸν Ράλφ.
— Ἄλλὰ καὶ σὺ φταῖς, Σίμων! ἀ-

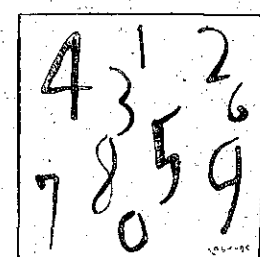
νεκράζε με θυμὸν ὁ μεταμορφωτῆς ἂν δὲν τοὺς ἐκράζες. ἄλους νὰ θαυμάσουν τὴν παληθάρκα ποῦ βρῆκες, δὲν θὰ ἔγινοντο ὅλ' αὐτὰ...
— Μὰ εἶσαι τραλὸς, γέρο μου! ἀπε- κρήθη ὁ Σκυλοκεφάλος. Παληθάρκα τὴ λὲς αὐτὴ; Κι' ἐπειτα τί σοῦ φταῖ; Ἐγὼ σὰς εἶπα γὰφίσετε τοὺς ἀιχμα- λώτους νὰ τὸ σκάσουν, γιὰ νὰ θαυμάσετε τὴ βάρκα μου; Γιὰ κάνε μου τὴ χάρι!
Καὶ εἰς τὰ πελώρια, τριχωτὰ χέρια τοῦ Σκυλοκεφάλου, τὰ κουπιά ἐφάνησαν ἀπειλητικὰ ὡς ροπαλά...
Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον κατηνύσθη καὶ προσέθετεν ἡρεμώτερα:
— Ἐλάτε τώρα στὴ βάρκα, μὴ στέ-

καστε καί! Ἐξημέρωσε καλὰ καὶ εἶνε ἐπικίνδυνα.
— Πάμε! ἐμφορμύρισεν ὁ Ράλφ. Καὶ βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς λωποῦτας, ἐπεδίβασε πρῶτα εἰς τὴν βάρκαν τὸν ἀιχ- μάλωτον, δεμένον. Κατόπιν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ ἐπέβλεψε τὴν ἐπιδίβασιν τῶν συντρόφων του.
Μετ' ἔλιγας στιγμᾶς, ἐνῶ τὸ ὄρολό- γιον τοῦ Πύργου τοῦ Λονδίνου ἐκτυποῦ- σεν ἐπτά, ἡ βάρκα τοῦ Σκυλοκεφάλου ἐξεκίνησεν, ὀλισθαίνουσα ἐλαφρῶς ἐπάνω εἰς τὰ γαλῆνια νερά τοῦ Ταμέσεως καὶ γρήγορα ἐξηφανίσθη μετὰ εἰς τὴν κρι- νοπὴν οὐμίχλην.
(Ἐπεται συνέχεια) Π. ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΡΕΜΑ
Φουριόζο, τί ἀφροκίματα γεμάτο,
Περὶφανα περὶφρα, πινώρηο ρέμα,
Πότε με τρεχατό και πότε ἡρέμα,
Ἐξὴ ὡρες πᾶς ἀπάνω κι' ἐξὴ κάτω.
Νικάει τὴ δύναμή σου πλοῖο τρεχάτο
Καὶ κόντρα σου περνάει, δύναμης θρόμμα.
Βαρνάκι με πανὶ ἄλλο σὺν αἵμα,
Πατάσει τὸ φιοχὸ καὶ πᾶει στὸν ἄνω,
Χωρὶς νὰ δυνηθῆ ν' ἀντιπεράσῃ.
Μὰ κόντρασε πρὸ νερά, ἕνας βαρναῖος
Πρὸ γνωστικῶς, πηδάει σὸ ἀνορθαλάσοι.
Μὲ μιά τραγιά χοροῦ, κι' ἂν κοιτραστάσῃς,
Ἄδικα! φεύγει αὐτὸς ἀγάλη - ἀγάλη...
Πῶς δειχνεῖς, ρέμα, τῆς ζωῆς τὴν πάλι!
I. X. ΧΕΑΜΗΣ

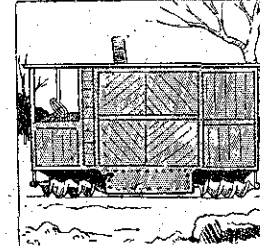
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Περίεργος Συλλογή.

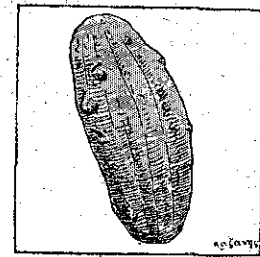
Ἐνας Ἄγγλος χωρικός, ἀπὸ τὰ περι- χωρα τοῦ Μπέλφορντ, ἔκαμε μίαν συλλογὴν ἀπὸ ρίζας, αἱ ὁποῖαι παρι- στάνουσι ὅλους τοὺς ἀριθμούς, ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 0. Ἡ ἀπέναντι εἰκὼν ἔγεινεν ἀπὸ φωτογραφίαν τῆς μοναδικῆς αὐτῆς συλλογῆς.

Εἰδικὸν Ἀυτοκίνητον.

Ἰδοὺ τὸ εἰ- δικὸν αὐτοκίνη- τον, με τὸ ὁ- ποῖον μεταφέ- ρονται τὰ ἐμ- πορεύματα εἰς τὸν Καναδᾶν τὸν χειμῶνα. Ἀντὶ τροχῶν, ἔχει τέσσαρα χονδρὰ χαλύβδινα πηνία (μασούρια) σπειροειδῆ. Τὰ πηνία αἰτὰ, στρεφό- μενα ὑπὸ τοῦ κινήτηρος, πιάνουσι εἰς τὸν πάγον τοῦ ἐδάφους καὶ ἐμποδίζουν τὸ αὐτοκίνητον νὰ «πατινάρῃ».

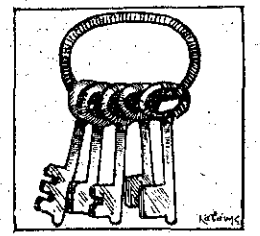
Ἀνδρωόμορπον Ἀγγουράκι.

Εἰς ἕνα κη- πὸν τῶν περι- χῶρων τοῦ Στ- ρειδ (Ἀγγλί- ας) εὐρέθη αὐτὸ τὸ ἀγγουράκι, τὸ ὁποῖον πα- ρουσιάζει μορ- φὴν ἀνθρώπου. Καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως ἐστάλη κατ' αὐτὰς ἕνα περιεργότατον, μικροσκο-

πικὸν ἀγγουράκι, τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἀ- κριβέστατα, κεφαλὴν καὶ καιμὸν πτηνοῦ. Νομίζει κανεὶς ὅτι εἶνε ἔργον κανενὸς γλύπτου.

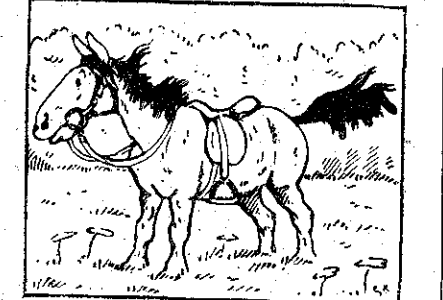
Ἔργον ὁμομονῆς.

Ἡ δέμη αὐτῆ τῶν κλειδῶν εἶνε κατεσκευα- σμένη ὅλη ἀπὸ ἕνα μόνον κομ- μάτι ξύλου. Τὴν ἔκαμε διὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα, ἕνας γέρον ἀ- πόμαχος, εἰς τὸ Νεμάρκ, καὶ δὲν με- τεχειρίσθη ἄλλο ἐργαλεῖον, ἀπὸ ἕνα παλῆο μαχαίρι.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α) Μαρικὴν Εἰκὼν.

Ποῦ εἶνε ὁ ἵππεύς;

β) Παιγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὀμηγεῖο Ἡρώος

ΨΙ	ΜΑΜ	ΠΙΟΣ	ΟΣ
Α	ΘΕΙ	ΔΕΛ	Ε
ΞΑ	ΙΑΠ	ΦΟΣ	ΝΕ
ΟΣ	ΥΙ	ΜΗ	ΟΣ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ

αὐταὶ ὥστε ν' ἀποτελεσθῶν ἕξ τίτλοι συγγενείας.

γ) Μαρικὴν Εἰκὼν ἄνευ εἰκότος

Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Λαζαρίδου
— Τί βαθμὸς ἔχεις πάρῃ, Στάθη, στὴν Ἱστορίαν;
— Μὰ μόλις σου δὲν τῶπες;

δ) Διὰ τοὺς Τριγωνομετεῖς Triangle

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πέτρου Ριονσαί
Ε * * * * Ε = Ἐξέδρα, ἀνάβαθρον.
* * * * Ε = Λέπος, φολίς (τσέφλι).
* * * * Ε = Διαφανὲς ὕψασμα, τοῦλλι.
* * * Ε = Ρόγγος, ἢ ὀρυγομήτρα (πηγνόν).
* * Ε = Ψυχὴ.
* Ε = Ἀπό.
Ε = Ἐψίλον.

Θὰ μεταφρασθῶν γαλλιστὶ αἱ ἄνω ἑλληνικαὶ λέξεις καὶ θὰ σχηματισθῇ τὸ τρίγωνον εὐκαλοῦτατα. Καὶ καθέως τὰ ἴδια.

Ἀήλωσις: Αἱ λύσεις — ὁσονδήποτε ζητημά- των τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ἀπαραί- τήτως ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμ- ματοσήμου.

Ῥύσεις τοῦ 3ου φύλλου

α) Ἡ τριπλῆ εἰκὼν παριστᾷ ἕνα ἐλέφαντα, ἕνα κλόουιν (παληάτσον), καὶ ἕν ἀγγεῖον. — β) Μεσολόγγιον, Πύργος, Τρίκκαλα, Λαμία. — γ) Τὸ τραπέζι. (ΔήμηΤΡΑ, ΠΑΙΖΕΙς...)

Τὸ πρῶτον καθήκον τοῦ κα- λοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἐγκαιρὸς ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του.

Ίδε τον Όδηγον του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη- τού, Κεφ. Β.

ΤΟ ΚΕΑΡΘ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ

Μηδ' μέγα αλαζονεύθηκε το κέαρ τοῦ Λιβάνου... Είμαι σ'τά δση βασιλιάς...

Κάτω μου έρπει ο άνθρωπος... Κι' αυτός πού τόν βρῆζει...

Μάταια τὰ παράνομα, τὸυ κόκκου κλαίει, θρηνηί. Τὰ δένδρα δόλωνα γελοῦν...

Μάταια τὰ παράνομα, τὸυ κόκκου κλαίει, θρηνηί. Τὰ δένδρα δόλωνα γελοῦν...

(Le Brun) Νικητήρι Κνανόλευκος

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

Είμεθα σ'τό αεροδρόμιο... Με πόθο και με θαυμασμό κυττάζω τὸ αεροπλάνο...

Μά δὲν χάνω καιρό; μήπως, σκέπτομαι, δὲν μπορῶ κι' ἐγὼ ν' αντικαταστήσω τὸν ἀληθινὸ αεροπόρο;

Μὰ δὲν χάνω καιρό; μήπως, σκέπτομαι, δὲν μπορῶ κι' ἐγὼ ν' αντικαταστήσω τὸν ἀληθινὸ αεροπόρο;

Τί ώραί! Διασίζει τους αἰθέρας και τὰ καίμενα τὰ πουλάκια, καταροβισμένα, φεύγον πρὸ τοῦ τρομοροῦ δωκτον των!

Κι' ἐνῶ κυττάξω ἐκθαμβος τὰς πόλεις, τὰ χωριά πού τόσο γρήγορα ἐκτυλίσσονται κάτωθεν, σὰν ταινία κινηματογράφου...

Γενναϊόφυκος Ἑλληνίς

ΕΙΣ ΕΦΟΔΟΝ!

Εἰς ἐφοδον...! Ἡ μαγική λέξις, ὡσάν ἤλεκτρικὸς σπινθὴρ, χύνεται εἰς τὴν καρ-

δίαν τοῦ νεαροῦ στρατιώτου. Τὸ σῶμά του ἀμέσως φρίσσει δλόκληρον ἀπὸ ἡδονικὴν χαρὰν...

Κι' αὐτὸς πού τὸν ἔβλεπε, ὄχι ἀπὸ ἀπόστασις, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ὄψιν, ἔβλεπε τὸν ἀνδραγαθὸν στρατιώτην...

Παράδοξος γρητῆρα βαυκαλίζει τὴν ψυχὴν του, τὸ ἀπαίσιον σφύρογμα τὸν σφαιρῶν...

Ἐξήλθε πού εὐρίσκειται, ἔξω τὰ πάντα. Μόνον βλέπει ὡς ἐν ὀπτασίᾳ τὴν Πατρίδα...

Ἡ ψυχὴ του παίρνει θάρρος. Δὲν συλλογίζεται πλέον τίποτε. Ἄλλ' ἐμφυγόμενος ἀπὸ τὴν φραίαν ὀπτασίαν...

Δοξασμένος Ἑλληνισμός

ΕΔΩ ΚΑΙ ΕΚΕΙ

Χαρισμένο στη Φοιβή

Κάποιος χαρὰν ἀμείτρητο μεσ' τὴν καρδίᾳ του νοιώθει, γιατί ἀλήθειες γίνονται...

Βλέπει ζωὴ ἀνέφελη ν' ἀνοίγεται μπροστὰ του. Ἀλλὰ πρὸ πέτρα, μακριά, σ' ἕνα δένδρο ἀπὸ κάτω...

Ἐνας φτωχὸς τὸ βότανο τῆς ἐδνυχίας γυρνῆει, γιατί ὁ πόνος σὲν καρδιά βαθιά τὸν κυριεύει.

Κύμα τοῦ Βοσπόρου

ΠΑΛΑΙΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ὅταν ὁ περιορισμὸς Ἄγγλος στρατηγὸς Οὐδέλληντων, ὁ ὁποῖος ἐνίκησε τὸν Μέγα Ναπολέοντα...

Φαίνεται ὅτι ὁ στρατάρχης ἦτο πολὺ μνησικακὸς, διότι ἐφρέθη με πολὺ ἀπότο-

μὸν τρόπον εἰς τὸν Ἄγγλον και σχεδὸν τοῦ ἔστρεψε τὰ γόνατα. Τότε ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη...

Νὰ τὸν συγχωρήσω; ἀνέκραξε τότε ὁ Οὐδέλληντων. Δὲν ὑπάσχει κανένας λόγος...

Γιγάντομάχος Ἑλλην

ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ

Μίαν φορὰν, δύο φιλάργυροι ἦθελαν νὰ καυχηθοῦν...

— Ἐγὼ, ἀγαπῆ μου φίλε, εὐθύς ὡς εἰσέλθω...

— Ἐγὼ οὖν, φίλε μου, λέγει τότε ὁ ἄλλος, πρῶτον...

— Περίεργον! λέγει τότε ὁ πρῶτος, πῶς εἰμπορεῖς...

Πανούργος Ὀδυσσεὺς

ΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Καθισμένος σὲ πολυθρόνα, ὁ πατέρας ταίζει τὸ μαρξὸ, ἀκκουμπώντας τὸ πόδι σὲ ξύλινο σκαμνί...

Πῶς νὰ τὸ βλέπῃ ἀράγε με τὰ ἐλπιδοφόρα...

Πῶς νὰ τὸ βλέπῃ ἀράγε με τὰ ἐλπιδοφόρα τῆς φαντασίας...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ἌΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Εὐροπιδίου τὴν 18ην Αὐγούστου 1915.

Οἱ φίλοι μου Γεώργιος Α. Θεβιατοῦ, Ἰωάννης Π. Καστριτῆς και Φωφῶ Α. Ἀγγελιοπούλου...

Ἡ Μικρὴ Κυριοπούλα μου γράφει: Ἀπὸ μικρῆ σ' ἔβλεπα πάντοτε σὸ πνεῦμα μου...

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΦΙΛΟΦΟΝΙΑ

Ἐπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Γράμματα και τὸ Θεᾶτρον», ἡ ἐφημερίδα «Ἀθήναι» δημοσιεύει καθημέραν...

Ἐπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Γράμματα και τὸ Θεᾶτρον», ἡ ἐφημερίδα «Ἀθήναι» δημοσιεύει καθημέραν...

Νὰ τὸν συγχωρήσω; ἀνέκραξε τότε ὁ Οὐδέλληντων. Δὲν ὑπάσχει κανένας λόγος...

— Ἐργάζεσθε διὰ τὸ θεᾶτρον πολὺ; ἡρώτησεν ὁ συντάκτης...

— Καὶ διὰ τὸ θεᾶτρον και δι' ἄλλα ἀπήτησεν ὁ κ. Ξενόπουλος...

Καὶ μίαν... ἐπέτειος. Τὰ ἔξης μὲν γράφει ἡ Φρόσυλα...

Νεορίδα τῶν Ἀνθίων, μετὰ χαρὰς ἔλαβα τὸ γράμμα σου...

— Καὶ πῶς κατορθώνετε νὰ βρᾶξετε τόσην ἐργασίαν;

— Ἀπλοῦστατα: Ἐργάζομαι τακτικὰ δέκα ὥρας...

τὰ ὠρελά σου διηγήματα. Φαντάζεσαι λοιπὸν τὴν χαρὰν...

Τὶ νὰ γίνῃ, Χωριατοπούλα! Μεθαύριον πού θὰ γυρίσης...

Νὰ καὶ ὁ Νέος Βουλγαροκόπος, ὁ ὁποῖος, μετὰ παύσιν...

Ὁ φίλος μου Ὀνειρα π' Ἀθήνας πρῶτὸν τώρα εὐτυχεῖ...

Καὶ μίαν... ἐπέτειος. Τὰ ἔξης μὲν γράφει ἡ Φρόσυλα...

Νεορίδα τῶν Ἀνθίων, μετὰ χαρὰς ἔλαβα τὸ γράμμα σου...

— Καὶ πῶς κατορθώνετε νὰ βρᾶξετε τόσην ἐργασίαν;

— Ἀπλοῦστατα: Ἐργάζομαι τακτικὰ δέκα ὥρας...

«Ὁ ἔρχομὸς τοῦ γιου» τῆς Ἰωίδος.— Ἱστορία ἐνὸς ἀραβοῦτου...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Γράμματα και τὸ Θεᾶτρον», ἡ ἐφημερίδα «Ἀθήναι» δημοσιεύει...

Νέα ψευδώνυμα: Νικηφόρος Εὐζώνος α. (καὶ ὄχι Νικηφόρος...

Ἐπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Γράμματα και τὸ Θεᾶτρον», ἡ ἐφημερίδα «Ἀθήναι» δημοσιεύει...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ Ροβῦρος...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους; τῆς Ἐκπορθῆτῆν...

Νεορίδα τῶν Ἀνθίων, μετὰ χαρὰς ἔλαβα τὸ γράμμα σου...

— Καὶ πῶς κατορθώνετε νὰ βρᾶξετε τόσην ἐργασίαν;

— Ἀπλοῦστατα: Ἐργάζομαι τακτικὰ δέκα ὥρας...

Ὁ φίλος μου Ὀνειρα π' Ἀθήνας πρῶτὸν τώρα εὐτυχεῖ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. Ἐργάζονται: Ἀπὸ τὸ Λεβάνον μου...

Ἡ Μικρὴ Κυριοπούλα μου γράφει: Ἀπὸ μικρῆ σ' ἔβλεπα πάντοτε...

